

Bandes de so Premis Goya 2008: Roque again!

Házael González

Los crímenes de Oxford

Un any més, la vida et dóna sorpreses i això que, com sempre, parlem del mateix tema que fa dotze mesos exactes: els Premis Goya, carregats de bon cine, de produccions espectaculars, d'actors que cada vegada són més internacionals i de sorpreses, és clar. I pel que fa a la música de cine, no podíem estar més contents.

Perquè Alberto Iglesias és, sens dubte, un home que no necessita presentacions: competint amb la partitura de *Che, El Argentino* (Steven Soderberg, 2008), vuit vegades proposat per aquest premi i set vegades guanyador (la darrera fa només dos anys, per la música de *Volver*, Pedro Almodóvar, 2006), i dues vegades proposat a l'Oscar (per *El Jardínero Fiel, The Constant Gardener*, Fernando Meirelles, 2005, i *Cometas en el Cielo, The Kite Runner*, Marc Forster, 2007), demostren prou bé la seva vàlua, encara que fins ara només havia perdut el premi la primera vegada que havia estat proposat.

I encara que no tingui un palmarès tan abundant, ningú no dubta tampoc de les qualitats musicals de Bingen Mendizábal, qui competia amb *El Juego del Ahorcado* (Manuel Gómez Pereira, 2008) per primera vegada als premis. Molta gent ho podria trobar injust tenint en compte la qualitat de partitures com *La Madre Muerta* (Juanma Bajo Ulloa, 1993), i esperem que a partir d'ara veiem més sovint el seu nom per aquí. Com també passa un poc amb l'argentí Lucio Godoy, proposat per *Los Girasoles Ciegos* (José Luis Cuerda, 2008) i qui tampoc no havia estat proposat mai, encara que ell sí que te un premi (compartit amb la cantant Bebe) a la Millor Cançó Original per "Tiempo pequeño", de *La Educación de las Hadas* (també José Luis Cuerda, 2006). Encara queda camí.

Però una vegada més, l'home del moment ha estat el mestre Roque Baños, qui s'ha tornat aconseguir el màxim premi per *Los Crímenes de Oxford* (Álex De la Iglesia, 2008, on per cert apareix ell mateix en persona, dirigint un grup de músics). Ja ho va fer l'any passat amb *Las Trece Rosas* (Emilio Martínez Lázaro, 2007), i probablement ho continuï fent durant molts d'anys més: encara està lluny dels set d'Alberto Iglesias o dels sis de José Nieto, però tenint en compte que ja porta vuit proposicions i tres premis, no porta mal camí. Felicitats de nou,

mestre, i endavant!

I pel que fa als Globus d'Or, també ens han agafat una mica de sorpresa, o tal vegada no, després de tot. Competien veterans com Alexandre Desplat per *El Curioso Caso de Benjamin Button* (*The Curious Case of Benjamin Button*, David Fincher, 2008), quarta proposició per a un home que ha va guanyar fa dos anys per *El Velo Pintado* (*The Painted Veil*, John Curran, 2006) i que darrerament es deixa veure molt per aquí; Clint Eastwood per *El Intercambio* (*Changeling*, també Clint Eastwood, 2008), tercera proposició dintre d'aquesta categoria a la qual definitivament ha agafat afició (com a la de Millor Cançó on també estava proposat); James Newton Howard per *Resistencia* (*Defiance*, Edward Zwick, 2008), per segona vegada a la categoria reina (i altres dues més a la Millor Cançó); i Hans Zimmer per *El Desafío: Frost Contra Nixon* (*Frost/Nixon*, Ron Howard, 2008), qui ja l'ha guanyat dues vegades i acumula ni més ni menys que nou proposicions (i només una és a la Millor Cançó), però qui ha guanyat ha estat el compositor hindú A. R. Rahman, per *Slumdog Millionaire* (Danny Boyle, Loveleen Tandan, 2008), qui per Occident no és massa conegut però que a l'Índia és considerat "el John Williams asiàtic". A veure si també guanya l'Oscar.

I parlant de cançons, el Goya ha estat per "Atientas", feta per Juan Manuel Montilla "Langui" (també Millor Actor de Repartiment) i Woulfrank Zannou (*El Truco del Manco*, Santiago Zannou, 2008), i el Globus d'Or per *The Westrler*, de Bruce Springsteen, per *El Luchador* (*The Westrler*, Darren Aronofsky, 2008), qui per cert ja tenia un altre per la cançó "Streets of Philadelphia" (de *Philadelphia*, Jonathan Demme, 1993). ■